

**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

KONCERTNÍ PROGRAM 2025/2026

57.

Hlavní partner

HOFBAUER & BOROWICZ

HENRYK MIKOŁAJ GÓRECKI

Tři kusy ve starém stylu (10')

JOHANN NEPOMUK HUMMEL

Koncert pro trubku a orchestr Es dur, S. 49 (18')

1. *Allegro con spirito*
2. *Andante*
3. *Rondo. Allegro*

———— přestávka ————

CHARLES GOUNOD

Symfonie č. 1 D dur, CG 527 (30')

1. *Allegro molto*
2. *Allegretto moderato*
3. *Scherzo. Non troppo presto*
4. *Finale. Adagio – Allegro vivace*

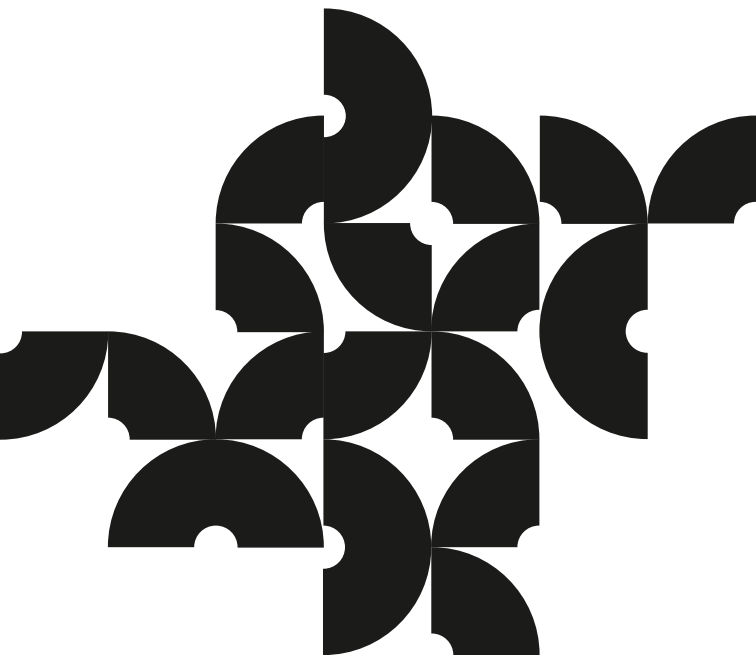
————
WALTER HOFBAUER TRUBKA
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **ŁUKASZ BOROWICZ**

Pondělí 23. 2. 2026 v 19.00 hodin

Úterý 24. 2. 2026 v 19.00 hodin

Středa 25. 2. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Polští skladatelé 2. poloviny 20. století měli oproti českým kolegům tu velkou výhodu, že se u nich od roku 1956 pravidelně konal festival Varšavská je- seň, který byl zaměřený na takzvanou Novou hudbu. Zde mohli prezentovat své nově napsané, většinou avantgardně založené kompozice a vzájemně se setkávat i se zahraničními autory. **Henryk Mikolaj Górecki** (1933–2010) k nim také patřil, třebaže se v průběhu života vracel k tradičnějšímu kompozič- nímu projevu. K jeho nejznámějším dílům patří trívě- tá *Symfonie písní žalostných op. 36* z roku 1976 pro soprán a orchestr. Světově ji proslavila nahrávka pořizená americkou firmou Elektra Records, jež se stala tehdy tou nejprodávanější (přes milion kopií). Při její premiéře v Rujáně však byla kritiky považo- vána za málo avantgardní. *Tři skladby ve starém stylu* (Trzy utwory w dawnym stylu) Górecki napsal dříve, a to již roku 1963 jako odpověď na pichlavou poznámku Tadeusze Ochlewského, tehdejšího ře- ditele nakladatelství PWM (Polskie Wydawnictwo Muzyczne), který prohlásil, že Góreckého skladbám chybí melodie. Práce na nové kompozici trvala od 28. listopadu do 23. prosince 1963 a její premiéra se konala 30. dubna 1964 ve Varšavě. Dané dílo před- stavovalo pozoruhodnou novinku – v tvorbě mladé- ho skladatele, který se otevřeně hlásil k avantgardě, se totiž objevily tři miniaturní skladby spojené do jednoho malého cyklu, jež charakterizovaly zřetel- né odkazy na renesanční hudbu (skladatel se za- choval jako neoklasik). Sám Górecki o několik let později zmínil, že pro něj znamenaly pokus překročit estetiku sonorismu a postseriálního stylu, která v té době vzkvétala. Dílo zkomponované pro smyčco- vý orchestr tvoří věty různé délky, odlišných temp a protikladných charakterů. Živý střední kus s osti- nátním basem a nápaditou rytmizací tématu rámuje záměrně krajní části cyklu. Můžeme slyšet zahuš- téné intervaly i akordy, modalitu a na počátku tře- tího kusu sopránovou prodlevu v houslích. O *Třech skladbách* napsal Tadeusz Zieliński roku 1975 ná- sledující: „Záměrně jednoduché, ale zároveň vkusné exponování čistě sonorických kvalit smyčcového zvuku, variace a kontrast v jeho hustotě a dynamice nás přivádějí k samotné podstatě Góreckého indi- viduálního stylu. Tyto skladby představují skromnou (jakoby zjednodušenou, přizpůsobenou archaické- mu tématu), ale působivou ukázkou typických este- ticko-technických postupů jejich tvůrce“.

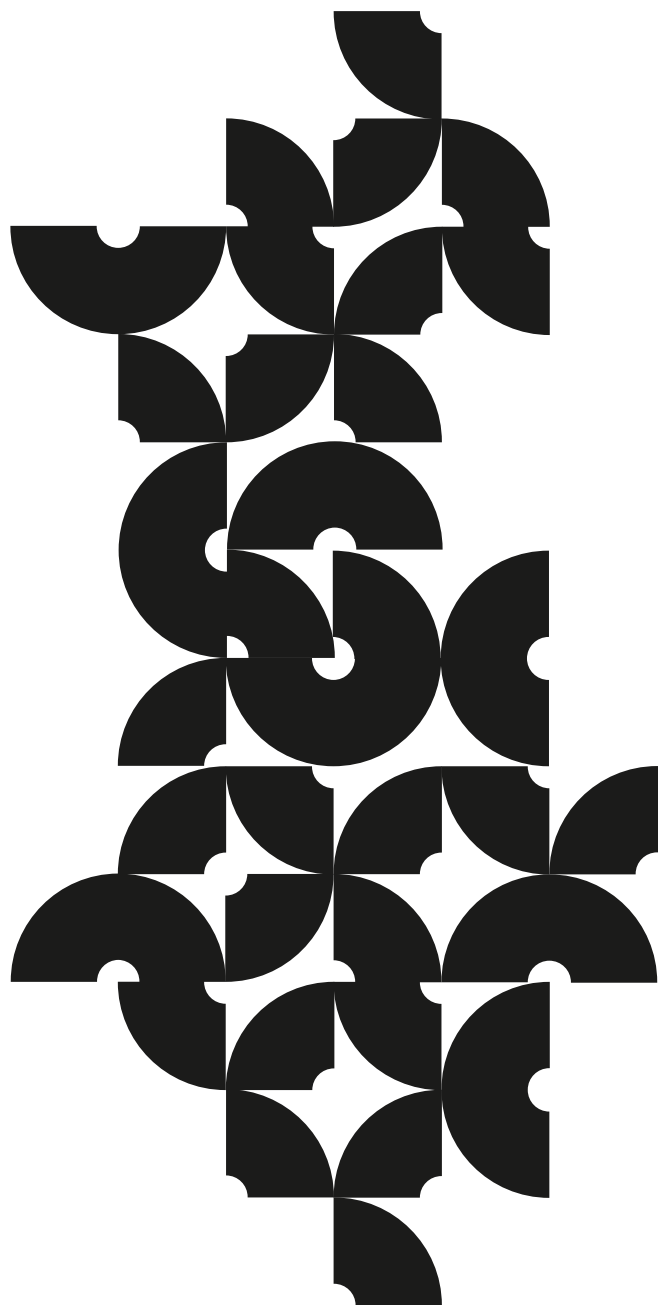
Rodák z Bratislavy, významný skladatel a klavirista **Johann Nepomuk Hummel** (1778–1837) se stal jako

zázračné dítě již v osmi letech žákem Wolfganga Amadea Mozarta. Učil jej i Antonio Salieri, Muzio Clementi a Joseph Haydn. Výrazně ovlivnil klavírní tvorbu 19. století, a to nejen prostřednictvím svých děl, ale i svou Školou klavírní hry (1828) – přinesla nové prstoklady a způsoby hraní melodických oz- dob. Jeho vliv je znát v dílech Roberta Schumanna, Fryderika Chopina, Franze Liszta a Felixe Mendel- ssohna-Bartholdyho, jemuž dal několik hudebních lekcí. Hummelův kompoziční odkaz tvoří spojnici mezi klasicismem a romantismem, třebaže dnes stojí ve stínu svých daleko slavnějších kolegů. Svůj *Trubkový koncert* napsal v prosinci roku 1803, pre- miéru měl hned 1. ledna 1804 u příležitosti sklada- telova nástupu k dvornímu orchestru knížete Miku- láše II. Esterházyho. Hummel se totiž stal na dané pozici nástupcem Josepha Haydna, přičemž musí- me konstatovat, že je spojuje nejen stejná pracovní pozice u uherského panovníka, ale i skutečnost, že oba zkomponovali zřejmě ty nejhranější trubkové koncerty. Dílo bylo složeno pro vídeňského trumpe- tového virtuosa Antona Weidingera, který si mohl některé části upravit tak, aby se mu lépe hrály. Kon- cert byl původně napsán v E dur, ale dnes se častěji hraje kvůli snazším prstokladům moderních trumpet v Es dur.

Devět orchestrálních symfonií Ludwiga van Beetho- vena (1770–1827) pokládají hudební vědci za vrchol symfonického žánru, který nikdo nepřekonal. Tváří v tvář této skutečnosti se mnoho skladatelů 19. sto- letí od jejich tvorby odvrátilo a ti, co je psali dále (F. Schubert, F. Mendelssohn-Bartholdy, R. Schumann) se Beethovenem nechali inspirovat. Navzdory zdán- livé stagnaci tvorby daného žánru ve Francii během let 1830 až 1860 je třeba poznamenat, že symfonie nikdy nepřestaly existovat. Mezi ty, kteří studovali symfonický žánr v duchu beethovenovského odka- zu, aniž by se jej snažili rozvíjet nad rámec svých možností, patřil i **Charles Gounod** (1818–1893). Ten se proslavil zejména jako autor dodnes úspěšných oper ve stylu takzvaného drama lyrique – zejmé- na *Faustem a Romeem a Julií*. Můžeme se setkat i s jeho *Messe solennelle de Sainte Cécile* a dalšími duchovními díly. Doslova šlágreem se stalo *Ave Ma- ria – Meditace na Preludium C dur* z 1. dílu *Dobře temperovaného klavíru* Johanna Sebastiana Bacha, které se zpívá i hraje v mnoha aranžích. Gounodo- vy dvě symfonie stojí poněkud ve stínu jeho oper, nicméně ta první zřejmě inspirovala G. Bizeta k jeho *Symfonii C dur*, neboť vypracoval její čtyřruční

klavírní úpravu. *Symfonie D dur* z roku 1855 se setkala u publika s úspěchem, na rozdíl od opery *La nonne sanglante* (Krvavá jeptiška), a tak v následujícím roce skladatel napsal ještě další, ale tentokrát v *Es dur*. Věnoval ji Společnosti mladých umělců (*Société des Jeunes Artistes*), kterou založil Jules Pasdeloup a jejíž koncerty se konaly v pařížském Salle Herz. Nejprve vytvořil druhou a třetí větu, po jejich veřejném provedení dokončoval zbylé dvě. Dílo zachovává čtyřvětý půdorys i instrumentaci svých klasicistních předchůdkyň. První větu v sonátové formě otevírá hbitá introdukce, expozice obsahuje schubertovsky laděné hlavní téma. Následuje ji druhá část, v níž můžeme slyšet zřetelnou inspiraci slavným *Allegrettem* z Beethovenovy *Sedmé symfonie*. *Scherzo* pojal Gounod spíše haydnovsky, přičemž kontrastní *Trio* postavené na subdominantě má vysloveně pastorální charakter. *Finale* uvede pomalá introdukce, již vystřídá hlavní virtuózní díl v sonátové formě. Hlavnímu tématu s repetovanými tóny dal skladatel rossiniovský háv, to vedlejší je schubertovské, místy můžeme ale slyšet i Beethovena. Posluchače může zaujmout i několik zastavení pomocí fermát umístěných nad akordy, které hudební vývoj na velmi krátký čas zastaví tak, aby se zase mohl rozběhnout a pokračovat dále až k poslednímu akordu.

Petr Vacek

WALTER HOFBAUER

Přední představitel mladé generace českých trumpetistů se narodil roku 1994 v Jihlavě a hře na trubku se začal věnovat v osmi letech. Již od dětství patřil mezi nejvýraznější talenty své generace. Ještě před nástupem na Pražskou konzervatoř vyhrál pod vedením svého otce, uznávaného pedagoga Waltera Hofbauera staršího, v soutěži základních uměleckých škol. V kategorii Junior bodoval také na Mezinárodní interpretační soutěži žestových nástrojů v Brně a zúčastnil se i soutěže Concertino Praga, kterou jako laureát ovládl o několik let později. Jeho poslední úspěchy představují výhry hned několika cen v Soutěži Nadace Bohuslava Martinů 2021, a to 1. místo v kategorii dechové nástroje, Cena Bohuslava Martinů za nejlepší interpretaci skladby tohoto autora a Cena Přemysla Pražáka pro nejúspěšnějšího účastníka. Po absolutoriu Pražské konzervatoře u Jiřího Jaroňka byl od roku 2015 studentem Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze, kde úspěšně ukončil magisterské studium v roce 2021.

V průběhu studia exceloval na celé řadě tuzemských i mezinárodních soutěží – kromě výše jmenovaných i na Soutěži přehlídce konzervatoří a gymnázií ČR a Mezinárodní tribuně mladých interpretů New Talent. Jako člena orchestru Pražské konzervatoře a 1. trumpetistu si ho přizval k hostování na zahajovací koncert Pražského jara sám Jiří Bělohlávek, což vedlo k další spolupráci, kdy společně s PKF – Prague Philharmonia uvedli Haydnův *Trubkový koncert Es dur*. Jako sólista vystoupil i se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Plzeňskou filharmonií, Jihočeskou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK nebo Českou filharmonií (dirigoval Semjon Byčkov). Za doprovodu Symphony Prague vystoupil na Open-Air koncertě v německém Grevenu, po kterém o něm uznávaný trumpetista Torsten Hell z Lipska prohlásil: „Překvapením večera byl mladý trumpetista Walter Hofbauer. Jedná se o „nováčka na českém trumpetovém poli“. *Benátský karneval*, který přednesl, je pro trubače bravurním kouskem, je však jen pár těch, kteří jsou v tom opravdu dobří a on je nepochybně jedním z nich.“

V letech 2014–2021 byl stálým členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu a od sezony 2017/2018 orchestru Opery Národního divadla. Vidět a slyšet ho můžete též v České filharmonii, kde nejdříve působil jako akademik, později jako host a nyní už jako stálý člen. S žestovým kvintetem Prague BRASStet vyhrál roku 2019 mezinárodní soutěž Jeju International Brass & Percussion Competition v Jižní Koreji. Hofbauer v současnosti také pedagogicky působí na Pražské konzervatoři.

ŁUKASZ BOROWICZ

Hudební ředitel a šéfdirigent Poznaňské filharmonie, hlavní hostující dirigent Krakovské filharmonie patří mezi nejvšestrannější dirigenty své generace. Pravidelně řídí významné evropské orchestry, diriguje též operu a natočil více než 140 nahrávek. V letech 2007–2015 byl šéfdirigentem Polského rozhlasového symfonického orchestru ve Varšavě a v letech 2006–2021 hlavním hostujícím dirigentem Poznaňské filharmonie.

Borowicz se narodil roku 1977 ve Varšavě a absolvoval tamní Hudební akademii Fryderyka Chopina, kterou vystudoval ve třídě Bogusława Madeye. Získal cenu Polityka Passport Award (2008), cenu Koryfeje polské hudby (2011), cenu Norwid Award (2013), cenu Tansman Award pro vynikající hudební osobnost (2014) a také čestné uznání Polského svazu skladatelů (2021).

V posledních sezonách Borowicz debutoval s Izraelskou filharmonií, Orquestra Titular del Teatro Real v Madridu, na Musikfestu v Berlíně s Akademie für Alte Musik a RIAS Kammerchor. Dirigoval novou inscenaci Verdiho *Johanky z Arku* v Ópera de Tenerife a vrátil se k tělesům jako Staatskapelle Halle, Orchester Montpellier Occitanie, PKF – Prague Philharmonia a další. Jako hostující dirigent nahrával s London Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, BBC National Orchestra of Wales, Royal Philharmonic Orchestra, Paris Opera (opera *Hugenoti*), Akademie für Alte Musik, RIAS Kammerchor, WDR Sinfonieorchester, SWR Baminfonie Gürzenich-Orchester Köln, Düsseldorfer Symphoniker, Hamburger Symphoniker, MDR Sinfonieorchester, Luzerner Sinfonieorchester, Queensland Symphony Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra a Los Angeles Philharmonic New Music Group. Řídil koncerty na Rossiniho festivalu v Pesaru, Schleswig-Holstein Music Festivalu a Kissinger Sommer Festivalu. Je spojen s Beethovenovým velikonočním festivalem ve Varšavě, kde se provádí méně známé opery.

Borowiczovy nahrávky byly čtyřikrát oceněny cenou Diapason d'Or. V roce 2025 získal cenu ICMA a také cenu Nahrávka roku za album *Urlicht*, které natočil s Poznaňskou filharmonií a Samuelem Hasselhornem. Jeho spolupráce s Piotrem Beczałou na nahrávce *Heart's Delight (Songs of Richard Tauber)* pro Deutsche Grammophon se setkala s širokým uznáním kritiky i veřejnosti. DVD s Moniuszkovou operou *Halka* získalo ocenění Opera News' Critic's Choice (červenec 2022). Mezi probíhající nahrávací projekty patří například vydání kompletu symfonií Huga Alfvena s Deutsches Symphonie-Orchester Berlin. Łukasz Borowicz pedagogicky působí jako profesor na Hudební akademii Krzysztofa Pendereckého v Krakově.

PŘIPRAVUJEME

PRAŽSKÝ MOZART

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Koncert pro klavír a orchestr C dur K 467

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Symfonie č. 38 D dur K 504 *Pražská*

FINGHIN COLLINS KLAVÍR

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

DIRIGENT **VAHAN MARDIROSSIAN**

Pondělí 16. 3. 2026 v 19.00 hodin

Úterý 17. 3. 2026 v 19.00 hodin

Středa 18. 3. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

BRAHMS & BEETHOVEN

Sólisté Leoš Čepický a Michal Kaňka v Brahmově Dvojkoncertu zaujali technickou jistotou a přirozenou vzájemnou souhrou. Orchester pod vedením svého šéfdirigenta Vahana Mardirossiana nabídl soustředěný, vyvážený výkon a byl sólistům citlivým partnerem. Ve druhé části koncertu se orchestr představil samostatně v posluchačsky vděčném Beethovenovi. Celek působil velmi přesvědčivě a setkal se s vřelým přijetím publika.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

MOZARTOVY NAROZENINY

Druhý z řady komorních koncertů proběhl v krásném historickém sále radnice. Lehkost, nebývalou invenci a kompoziční mistrovství Mozartových skladeb jsme si vychutnali v podání Nedbalova kvarteta. Jeho členové, stejně jako host večera Vladimír Brablec, patří k výrazným osobnostem Komorní filharmonie Pardubice. Ovšem tentokrát jsme filharmoniky mohli slyšet v jiné roli, než na jakou jsme zvyklí z orchestrálních koncertů. Jejich komorně laděný koncert byl dárkem nejen k Mozartovým 270. narozeninám, ale především nám, posluchačům.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

MALÝ PRINC

Představení nabídlo působivý a originální zážitek na pomezí divadla a muzikálu pod taktovkou autora hudby i písňových textů Kryštofa Marka. V hlavní roli zaujal především Jan Cina, jehož výzrálý a emotivní projev gradoval po celou dobu představení. Výraznou roli sehrály také scénické a světelné efekty, které podpořily poetickou atmosféru inscenace. Dva vyprodané večery s výjimečným uvedením orchestrálního doprovodu Komorní filharmonie Pardubice zaujaly posluchače napříč všemi věkovými kategoriemi.

Foto František Renza

13/4 2026 | 19.00

ZAHAJOVACÍ KONCERT

Čtvero ročních období v podání
Accademia Bizantina Orchestra

14/4 2026 | 19.00

MATYÁŠ NOVÁK

Sólový klavírní recitál

28/4 2026 | 19.00

DAGMAR PECKOVÁ SLAVÍ

Světověznámá pěvkyně slavi
45 let na scéně

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

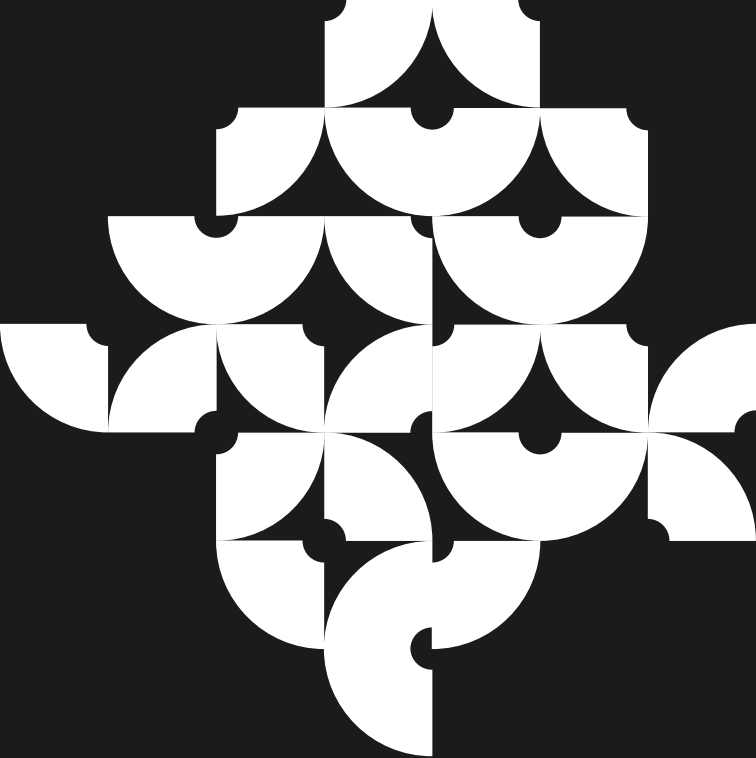
Prodej vstupenek v Turistickém
informačním centru na tř. Míru 60
a online na **www.pardubickehudebnijaro.cz**

Klasika Plus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

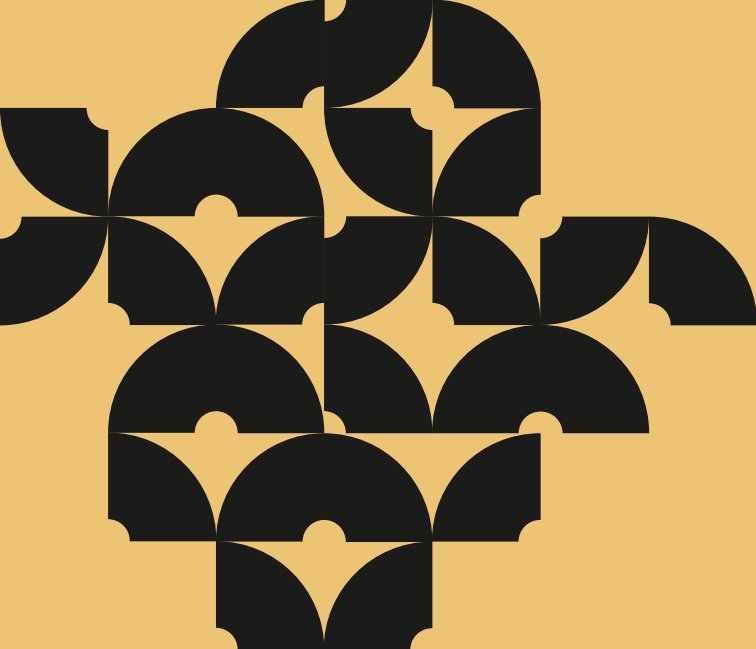

GRAND

Mediální partneři KFP

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.